

Շուշանիկ Կուրդինյան

Կանգնենք կողք-կողքի

Ջուլում է<ր> . . . գիշեր . . . ընկեր, չե՞ս հիշեր՝
Ինչպես կուրացած, իրար մոռացած
Էն կովում դաժան ընկանք մենք բաժան . . .
Ջուլում էր, գիշե՛ր, թողինք շա՛տ լեշեր:

Քո գարկը ուժգին կալավ իմ կրծքին,
Արյունես անմիտ հագար քղամի<ղ>,
Ես լացի անձայն, մարդիկ քար դարձան,
Երկիրը թնդաց, գուլումը խնդաց . . .

Ջուլում է<ր> . . . գիշեր . . . հինը մի՛ հիշեր .
Կանգնենք կողք-կողքի, մի սիրտ, մի հոգի,
Միացման հույսին թիկնած միասին՝
Հարվածենք ուժգին գուլումի կրծքին . . .

1908 թ. փետրվարի